

ای یار مهربان وقت آن آمد که نامی حقیقی یابی. امروز...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۴۹۲

ای یار مهربان وقت آن آمد که نامی حقیقی یابی. امروز از آهنگ ملاً اعلی یا بهاء الأبهی به مسامع اهل صوامع لاهوت می رسد زیرا دور دور بهاء الله است لهذا به جان و دل بکوش که بها قلی گردی تا تاج سلطنت ابدیه بر سر نهی که جواهر زواهرش بر قرون و اعصار الی الأبد بدرخشد. ملاحظه فرمودی که در فرنگ چه آهنگ بلند شد. هزاران ملوک عبور و مرور نمودند ابدأ نه صدائی و نه ندائی جز آنکه در جرائد مرقوم که حضرت امپراطور آلمان یا ایتالیا در فلان روز به احتفال عظیم وارد و در مهمانی ها حاضر و در فلان روز به مملکت خویش راجع شدند و استقبال به غایت اجلال اجرا گشت و در ضیافت به سلامت یکدیگر جامی دور زد و در فلان مسئله شور گشت والسلام لکن عبدالبهاء با وجود ناتوانی و بی سر و سامانی بی نام و نشانی وارد به آن اقالیم گردید چون به عبودیت عتبه مبار که مذکور و مشهور بود منشور انا فتحنا لک فتحاً مبیناً در مجامع کبری ترتیل گردید و در جرائد و اوراق سائره آن صحبت های مفصله مندرج شد و در شرق و غرب عالم انتشار یافت. پس معلوم و واضح گردید که امروز عبودیت ملکوت ابهی محفوف به تأییدات کبریست.

باش تا صبح دولتش بدمد این همه از نتایج سحر است

و عن قریب آن صبح نورانی بدمد و در جمیع مدن و قرای اروپا بدرخشد و علیک البهء الأبهی.

ORIGINAL

AUDIO